

[Camre]

i talen. Statsministeren siger allerede på side 1 og 2, at der siden foråret 1983 er skabt 210.000 nye job, og derefter går statsministeren over til at redegøre for, hvordan udviklingen har været dels i beskæftigelsen, dels i ledigheden.

Statsministeren siger på side 2, at den sæsonudjævnede ledighed i april 1983 var på 280.000 mennesker, svarende til 10,5 pct. af arbejdsstyrken, og at i august i år er ledigheden kommet ned på 214.000 mennesker, lig med 7,8 pct. af arbejdsstyrken, altså et fald på 66.000 i antallet af ledige.

Men hvis man nu regner ud på baggrund af de tal, statsministeren har givet, hvor stor arbejdsstyrken er, vil man se, at den ud fra statsministerens tal i april 1983 var på 2.666.600 mennesker, mens den nu efter statsministerens tal er på 2.743.600 mennesker, og det vil, når man trækker de ledige ud af arbejdsstyrken, vise, at der er skabt et øget antal job på – med afrunding – 143.000. Men statsministeren siger, at det er 210.000, og det vil vi faktisk meget gerne have en redegørelse for, fordi hele denne statistik jo ikke eksisterer mere, og fordi det er yderst besynderligt, hvordan statsministeren regner sig frem til dette tal.

Jeg tror, man kan give statsministeren en hjælp på vejen.

Der er 66.000 ledige, som er kommet i arbejde, og de har fået 66.000 af de 143.000 nye job; resten er blevet besat med nogle nyttilkomne. Men det, statsministeren gør, er, at han siger, at hver gang der er en mand, der er gået fra at være ledig til at være i beskæftigelse, er der skabt 2 job; det vil altså sige, at der er tale om dobbeltregning.

Nu kan jeg se, statsministeren ryster på hovedet, men så må jeg i hvert fald konstatere, at det også uden lommeregner er muligt at finde ud af, at så må andre af de i åbningstalen indeholdte tal være forkerte. Begge dele kan ikke være rigtige. En af delene er forkert. Hvis statsministeren mener, at det er tallet 210.000, der er rigtigt, så er de andre tal for antallet af ledige i procent af arbejdsstyrken forkerte. Det er muligt, at vi ikke her fra denne talerstol kan få så nøjagtige tal, men så er der jo mange lejligheder også efter denne dag til at få dokumentation for dette, for vi er naturligvis vitalt interesserede i at vide, hvordan disse tal kommer til veje.

Da jeg nu er heroppe, skylder jeg fru Grethe Fenger Møller et svar på en række spørgsmål om Socialdemokratiets vurdering af Budgetdepartementets beregninger over SFs økonomiske politik.

Jeg vil i den anledning sige, at det, som er det interessante, ikke er, at der foreligger regnefejl, for det kan man ikke påvise at der gør. Det, der er det interessante, er, at der i SFs beregninger er gjort nogle forudsætninger, som er i strid med den måde, som det danske økonomiske system reagerer på. Og jeg vil gerne sige til fru Grethe Fenger Møller, at der ingen som helst uenighed er, hverken mellem hr. Svend Auken og mig eller mellem andre i den socialdemokratiske gruppe og mig, om denne vurdering.

Poulsgaard (FP):

Om søhelten Herluf Trolle blev der sagt, at han engang sagde:

»Hvi gik jeg klædt i fløjel og mår
og bar de gyldne kæder?

Fordi, når Danmark står på spil,
jeg glad skal sætte livet til,
og det er netop det, jeg vil,
kan det forundre eder?«

Der er nogle, der bærer gyldne kæder, der er nogle, der har forgyldt sig selv ud over alle grænser de sidste par år med lønstigning, frirejser, ministerbiler og andet. Men hvad er det for en regering, vi har? Hvad siger den menige mand? Hør, hvad en dyrlæge Toftegaard i Hadsten i dag skriver i Jyllands-Posten: »Selv om man forstår de partier, som følte sig kyst til at vedtage liberaliseringen – hvem ville sige nej til det store, humane og ædle formål at hjælpe mennesker i nød? – fritager det dem ikke for ansvar.«

Nej, det fritager ikke for ansvar. Man vil så gerne være åh så human, åh så liberal, åh så godgørende for andres penge. Man er jo ved at pantsætte Danmark, man er ved at overgive Danmark til fremmede nationer, og det kan vi ikke være bekendt herinde. Der var en enkelt, en mand nede i Seem, der hedder Søren Krarup; han turde tale Roma midt imod. Men hvad fik han? Han fik et ulvehyl, og det også fra det borgerlige Danmark, som burde have været den præst dybt, dybt taknemlig, for I er jo ved at sælge Danmarks frihed. Den frihed, som Herluf Trolle var parat til at sætte livet på spil for, er man